

[Rahbæk Møller]

sætning til lønmodtagerne. Hvad vil skatteministeren gøre ved det? Må de selverhvervende tænke i disse regler, hvis lønmodtagerne ikke må det?

Der kunne trækkes andre ting frem. Jeg vil bare nævne én ting mere. Pensionisterne undtages. Det lyder vældig godt, og nu tænker vi alle sammen på den stakkels pensionist med 42.000 kr. i årlig indkomst, men denne kommer under ingen omstændigheder til at betale tvangsopsparring. Det er helt andre indkomstgrupper, og så er det egentlig lidt ejendommeligt. Hvorfor skal en person, der tjener flere hundrede tusinde kroner om året, lige pludselig slippe for at betale tvangsopsparring, bare fordi vedkommende er over 67 år?

Hvis det endelig skulle være, var det måske mere børnefamilierne, der havde brug for en lettelse. De får en lettelse på 6.000 kr. pr. barn. Det er ikke meget i forhold til, hvad det koster at have et barn.

Med andre ord: dette er et makværk. SF går helt klart imod.

Selskabsskatten forhøjes nu. Det imødekommer et gammelt ønske hos SF, det skal ikke skjules. Specielt for at begrænse skattefiduser er det nødvendigt at få hævet selskabsskatten. Men også her er der et par ting, jeg undrer mig over.

For det første bygger dette indgreb på 1985-indkomsten. Mens de andre indgreb træder i kraft øjeblikkelig, er dette altså noget, der skal indbetales i slutningen af 1986, men regeringen begynder at bruge disse penge 1. oktober 1985. Med andre ord: man bruger provenuet af en ekstraskat, et helt år før provenuet kommer ind. Jeg troede egentlig, denne regering interesserede sig for statsunderskuddet. Hvad skal der ske med de 2,4 mia kr., der mangler et helt år?

En anden ting, jeg godt vil bringe frem, er forholdet mellem staten og kommunerne, hvor man nu forskyder balancen. Hidtil har det været sådan, at af de 40 pct., der opkræves i selskabsskat, er de 34 pct. gået til staten og de 6 pct. til kommunerne. Nu øger man den statslige andel til 44 pct., mens den kommunale er uændret. Jeg synes, det var rimeligt i forbindelse med en forhøjelse også at forhøje den kommunale andel. Det vil især tilgodese nogle af de centerkommuner, der i forvejen er i vanskeligheder.

Jeg skal også sige et par ord om pris- og avancebegrænsningen, om indgrebet mod vederlag og tantieme m.v. For at tage det sidste først: det undrer, at der er en ting, der mangler, som plejer at være der, nemlig udbyttebegrænsningen. Den er væk. O.k., den plejer ikke at være meget værd. Den plejer at være en slags røgslør, som regeringen breder ud for at dække over de andre indgreb. Alligevel studser man over, at regeringen nu fører så uforfalsket klassepolitik, at den ikke engang gider brede dette røgslør ud.

Når det drejer sig om pris- og avancebegrænsningen, er der de sædvanlige huller, og SF vil som vanligt gå ind i udvalgsarbejdet og grundigt bestræbe sig på at lukke de huller, der er.

Der er én ting, der undrer mig: der står intet i bemærkningerne om ekstraordinært personale til monopoltilsynet. Det plejer der at gøre. Hvis det kun er de sædvanlige 16 kontrollanter, der skal rundt og kontrollere 150.000 virksomheder, så giver jeg ikke meget for det prisstop. Jeg håber, ministeren kan fortælle os noget om, hvad man agter at gøre, for at kontrollen bliver rimeligt effektiv.

Der er en anden ting, der undrer mig i forbindelse med prisstoppet: hvor er huslejestoppet blevet af? Det plejer også at være med i den forbindelse, men det mager helt denne gang.

Endelig er der realkreditindgrebet. Det er måske det, vi har mindst imod i og med, at det vitterlig er sådan, at realkreditinstitutterne i mange tilfælde, når folk skal have lån til ombygning, energibesparelser osv., har tilbudt væsentlig større lån end det, selve ombygningen koster. At man derfor nu griber ind og beder om mere præcise regler, vil vi såmænd ikke vende os imod, og vi vil da også se velvilligt på det i udvalget.

Men der er lige et par ting, jeg studser over. Den ene er, at man hæver bundgrænsen til 30.000 kr. Hvorfor er det hensigtsmæssigt? Det andet er, at man begrænser lånemuligheden ved ejerskifte. Det forstår jeg slet ikke. Jeg kan ikke se andet, end at det, man nu gør, er at skubbe flere over på det halvgrå pengemarked, som pantebrevsmarkedet består af.

Afslutningsvis skal jeg sige, at de ting, jeg her har behandlet, har været alibiet for de drastiske nedskæringer i reallønnen, som